

Formanden:

Så vender vi os til ordførerrækken igen. Hr. Henning Andersen.

Henning Andersen (KF):

Det kan være nyttigt at se tilbage på de holdninger og mål, som blev udtrykt ved vor førstebehandling af forslag til finanslov for 1991, her før den endelige vedtagelse af finansloven i morgen.

Når jeg ser tilbage på det oprindelige finanslovsforslag og sammenligner det med det resultat, som nu realiseres efter måneders forhandlinger, et mellemliggende valg og et antal afstemninger i dag og en i morgen, synes jeg, at resultatet ikke alene er rimelig godt, men faktisk også er fint, mulighederne taget i betragtning.

Ved førstebehandlingen lagde jeg på Det Konservative Folkepartis vegne megen vægt på, at vi skal holde fast i den stramme udgiftspolitik, at vi skal skabe ny aktivitet og fremgang, og at strukturproblemer på arbejdsmarkedet og i skattesystemet skal løses.

Vi er kommet et stykke videre med disse mål i de forløbne måneder. Tvivlere kunne måske synes, at forlig om finansloven var næsten uopnåeligt. Men vi, der har været med i arbejdet, og som har indstillet os på, at det er det lange, seje træk, der giver resultater, mistede ikke troen på, at det ville lykkes, og det gjorde det altså glædeligvis også i form af nogle meget fornuftige aftaler med henholdsvis CD, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti.

Vi fik ikke samlet flertal om alle de forslag, som blev lagt frem i efteråret. Det ville efter konservativ opfattelse have været bedre for dansk økonomi og for os alle, hvis det var lykkedes. Men små skridt frem i den rigtige retning har også deres ret, især så længe vi sikrer, at vi ikke tager hverken store eller små skridt i den forkerte retning.

Det første mål, jeg nævnte, var den stramme udgiftspolitik. Denne videreføres med finansloven for 1991. Det er lykkedes at finde en række besparelser, som er forudsætningen for, at udgifterne kan holdes i ro og udgiftstrykket mindskes, sådan som det er sket nu i nogle år i træk.

De få oprindelige besparelser, der ikke blev enighed om, er erstattet af andre. Vi gennemfører nu besparelser, som bl.a. forøger de produk-

tivitetskrav, som stilles til statens personale, og vi mindsker kvoterne til alment boligbyggeri og begrænser rammebeløbet for dette byggeri. Omlægning af statslige aktiver: Postgiro, Datacentralen m.fl., bidrager med store besparelser. Det er små skridt frem ad privatiseringsvejen med store beløb som resultat.

Udlicitering af drifts- og anlægsarbejder giver en lille besparelse, men er dog et væsentligt bidrag til den løbende omlægning fra offentlig til privat virksomhed, som er nødvendig og rigtig på flere områder.

Effektiviseret restanceinddrivelse har der vist sig at være stort behov for. En øget indsats på dette område vil give flere indtægter til staten.

Den øgede dynamik og aktivitet i dansk økonomi, som ville have været resultatet af en større skatteomlægning, ikke mindst hvis en sænkning af marginalsatserne var indeholdt heri, realiseres nu ikke helt som ønsket. Dynamik og aktivitet skal nu skabes på grundlag af den nedsettelse af erhvervslivets beskatning, som sker ved, at selskabsskatten og virksomhedsskatten sænkes til 38 pct.

Dertil kommer afgiftslettelser i størrelsesordenen 1 mia. kr., som Det Konservative Folkeparti ser som et klart tegn på, at vi bevæger os på rette spor med hensyn til at afhjælpe grænsehandelsproblematikken og med hensyn til at gennemføre harmonisering af skatte- og afgiftsatserne i EF.

Jeg vil særligt beklage, at afskaffelsen af 6 pct.-skatten ikke kunne gennemføres i denne omgang. Vi kan ikke hyppigt og kraftigt nok fremhæve, hvor meget der ødelægges i dansk økonomi på grund af vore høje marginalsatser. Det er ganske urimeligt, at danske lønmodtagere skal betale 60-70 pct. i skat af en merindkomst, mens deres fæller i udlandet som regel betaler 40-50 pct. i skat af en lønforhøjelse. Det er ikke alene urimeligt over for den enkelte at straffe en merindtægt på denne måde, det er også et alvorligt strukturproblem i hele vor økonomiske politik.

Vi kan ikke klare os i det indre marked, hvis vi fortsat skal have langt større marginalsatser end de andre lande. Det skyldes den hæmmende virkning af de store skatter både for de små selvstændige erhvervsdrivende og for de store lønmodtagergrupper.